

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1201

z dnia 14 sierpnia 2020 r.

w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells *et al.*)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W maju 2015 r. rozpoczął się okres stosowania decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/789 ⁽²⁾, której celem jest zapobieganie dalszemu rozprzestrzenianiu się w Unii i wprowadzaniu do niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells *et al.*) („określony agrofag”). Ta decyzja wykonawcza była kilkakrotnie aktualizowana w celu uwzględnienia dowodów naukowych i technicznych udostępnionych w danym czasie.
- (2) W dniu 15 maja 2019 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) opublikował nową opinię naukową ⁽³⁾ na temat zagrożenia dla zdrowia roślin stwarzanego przez określonego agrofaga na terytorium Unii, ze szczególnym uwzględnieniem potencjalnego zadomowienia się, bliskiego i dalekiego zasięgu rozprzestrzenienia, długości okresu bezobjawowego, skutków występowania określonego agrofaga i aktualizacji wariantów zmniejszenia zagrożenia. W dniu 15 maja 2019 r. Urząd opublikował sprawozdanie naukowe ⁽⁴⁾ na temat skuteczności *in planta* środków kontroli w odniesieniu do określonego agrofaga potwierdzające, co już wcześniej stwierdzono, iż obecnie nie są dostępne żadne środki kontroli mogące wyeliminować określonego agrofaga z porażonej rośliny w warunkach polowych. W dniu 25 czerwca 2019 r. Urząd opublikował kartę kontroli występowania ⁽⁵⁾ określonego agrofaga, dostarczając dalszych informacji na potrzeby bardziej ukierunkowanych działań związanych z kontrolą występowania. W dniu 28 kwietnia 2020 r. Urząd zaktualizował bazę danych dotyczącą gatunków roślin uznanych za zakażone określonym agrofagiem na całym świecie ⁽⁶⁾. Ponadto w dniu 8 czerwca 2020 r. Urząd opublikował wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania *Xylella fastidiosa* ⁽⁷⁾, które pomogą państwom członkowskim we wdrożeniu poziomu ufności i proponowanym szacowanym nasileniu oraz w przygotowaniu działań związanych z kontrolą występowania, które mają być prowadzone na obszarach wyznaczonych i poza nimi, na terytorium Unii.
- (3) Najnowsze osiągnięcia naukowe, wyniki audytów przeprowadzonych przez Komisję w danych państwach członkowskich oraz doświadczenia zdobyte podczas wdrażania decyzji wykonawczej (UE) 2015/789 wskazują na potrzebę aktualizacji tych środków w celu zapewnienia bardziej ukierunkowanego podejścia do kontroli określonego agrofaga na terytorium Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/789 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells *et al.*) (Dz.U. L 125 z 21.5.2015, s. 36).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2019;17(5):5665, 200 s. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2019.5665>.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2019;17(5):5666, 17 s. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2019.5666>.

⁽⁵⁾ Publikacja dodatkowa EFSA 2019:EN-1667, 53 s. <https://doi.org/10.2903/sp.efsa.2019.EN-1667>.

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2020;18(4):6114. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6114>.

⁽⁷⁾ Publikacja dodatkowa EFSA 2020:EN-1873, 76 s. <https://doi.org/10.2903/sp.efsa.2020.EN-1873>.

- (4) W celu zapewnienia jasności definicja roślin żywicielskich powinna odnosić się do wszystkich gatunków lub rodzajów roślin uznanych za zakażone określonym agrofagiem na całym świecie, podczas gdy definicja określonych roślin powinna odnosić się wyłącznie do tych roślin żywicielskich, które zostały uznane za zakażone konkretnym podgatunkiem określonego agrofaga. W tym kontekście i w celu zapewnienia pewnej proporcjonalności niektóre środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć zastosowanie wyłącznie do roślin żywicielskich, a inne – tylko do określonych roślin.
- (5) Aby zapewnić lepszy ogłęd występowania określonego agrofaga, państwa członkowskie powinny zintensyfikować coroczne kontrole tego występowania zgodnie z najnowszymi informacjami naukowymi i technicznymi.
- (6) W celu zwalczania określonego agrofaga i zapobieżenia jego dalszemu rozprzestrzenianiu się w pozostałej części Unii państwa członkowskie powinny ustanowić obszary wyznaczone, składające się ze strefy zakażonej i strefy buforowej, oraz zastosować środki zwalczania. Szerokość stref buforowych powinna być proporcjonalna do poziomemu ryzyka i zdolności wektora do rozprzestrzeniania agrofaga.
- (7) Przy pojedynczych przypadkach występowania określonego agrofaga ustanowienie obszaru wyznaczonego nie powinno być jednak wymagane, jeżeli określony agrofag może zostać wyeliminowany z tych roślin, niedawno wprowadzonych, na których stwierdzono jego obecność. Będzie to najbardziej proporcjonalne podejście, o ile kontrole występowania przeprowadzone na danym obszarze prowadzą do wniosku, że określony agrofag nie zadomowił się.
- (8) W odniesieniu do niektórych obszarów Unii należy stwierdzić, że zwalczanie określonego agrofaga nie jest już możliwe. Dane państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość zastosowania środków ograniczających rozprzestrzenianie tego agrofaga na tych obszarach zamiast środków zwalczania. Środki te powinny być mniej rygorystyczne niż środki zwalczania, ale powinny zapewnić podejście oparte na starannej kontroli występowania i podejmowanie większej liczby działań zabezpieczających w odpowiednich strefach buforowych i w zewnętrznej części stref zakażonych, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga na pozostałą część terytorium Unii.
- (9) W celu zapewnienia natychmiastowego usunięcia zakażonych roślin i zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga na pozostałym terytorium Unii monitorowanie obszarów wyznaczonych powinno odbywać się co roku w najbardziej odpowiednim okresie roku. Monitorowanie powinno również koncentrować się na wektorach obecnych na obszarze wyznaczonym w celu określenia ryzyka dalszego rozprzestrzeniania przez wektory i oceny skuteczności środków kontroli fitosanitarnej stosowanych przeciwko populacji wektora we wszystkich jego stadiach.
- (10) Doświadczenie potwierdza, zgodnie z najnowszymi dowodami naukowymi, że kontrola wektorów wraz z natychmiastowym usunięciem inokulum bakteryjnego ma kluczowe znaczenie dla zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga w pozostałej części terytorium Unii. W związku z tym państwa członkowskie powinny zapewnić właściwe wdrażanie zabiegów fitosanitarnych przed usunięciem roślin, a także w ciągu roku, przeciwko populacji wektora we wszystkich jego stadiach. Zabiegi te powinny obejmować skuteczne zabiegi chemiczne, biologiczne lub mechaniczne przeciwko wektorom, przy czym w miarę możliwości preferowane są rozwiązania niechemiczne.
- (11) Prawdopodobieństwo zakażenia określonym agrofagiem jest większe w przypadku gatunków roślin uznawanych za podatne na podgatunek określonego agrofaga wykrytego na obszarze wyznaczonym, które były uprawiane przez co najmniej część swojego życia na tym obszarze wyznaczonym lub były przemieszczane przez taki obszar. W związku z tym proporcjonalne jest ustanowienie wymogów szczególnych dotyczących przemieszczania w obrębie Unii wyłącznie w odniesieniu do określonych roślin. W odniesieniu do przemieszczania tych roślin w obrębie stref zakażonych lub ze stref zakażonych do stref buforowych proporcjonalne jest również stosowanie mniej rygorystycznych wymogów niż wymogi mające zastosowanie do ich przemieszczania poza obszary wyznaczone.
- (12) W celu ułatwienia handlu przy jednoczesnej ochronie zdrowia roślin i z uwzględnieniem charakteru określonego agrofaga wprowadzanym do Unii roślinom żywicielskim pochodzącym z państwa trzeciego, w którym ten agrofag nie występuje, towarzyszyć powinno świadectwo fitosanitarne zawierające dodatkową deklarację, w której stwierdza się, że państwo to jest wolne od określonego agrofaga.

- (13) W celu zapewnienia, by rośliny żywicielskie wprowadzane do Unii z obszarów państw trzecich, na których stwierdzono występowanie określonego agrofaga, były wolne od określonego agrofaga, wymogi dotyczące ich wprowadzania do Unii powinny być podobne do wymogów określonych dla przemieszczania określonych roślin pochodzących z obszarów wyznaczonych.
- (14) W świetle najnowszych dowodów naukowych i technicznych należy również zintensyfikować działania związane z kontrolą występowania prowadzone przez państwa trzecie w celu potwierdzenia nieobecności określonego agrofaga na obszarach ich terytorium lub na stanowiskach produkcji zatwierdzonych na potrzeby wywozu do Unii.
- (15) Należy ustanowić przepisy dotyczące urzędowych kontroli przemieszczania określonych roślin poza obszary wyznaczone do pozostałej części terytorium Unii oraz wprowadzania do Unii roślin żywicielskich z państw trzecich. Przepisy te powinny być proporcjonalne, skuteczne i powinny uwzględniać przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 ⁽⁸⁾, które zaczęły obowiązywać w dniu 14 grudnia 2019 r.
- (16) Należy zatem uchylić decyzję wykonawczą (UE) 2015/789.
- (17) W odniesieniu do działań związanych z kontrolą występowania przeprowadzanych na obszarach terytorium Unii, o których wiadomo, że nie występuje na nich agrofag, lub na których stosowane jest odstępstwo dotyczące ustanawiania obszarów wyznaczonych, a także na obszarach lub stanowiskach produkcji w państwach trzecich, należy zapewnić państwom członkowskim i państwom trzecim wystarczająco dużo czasu na zaplanowanie tych działań, tak aby zapewniały one wymagany poziom ufności statystycznej. Wymogi dotyczące tych działań związanych z kontrolą występowania powinny zatem być stosowane od dnia 1 stycznia 2023 r.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

DEFINICJE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „określony agrofag” oznacza *Xylella fastidiosa* (Wells *et al.*) oraz wszystkie jego podgatunki;
- b) „rośliny żywicielskie” oznaczają wszystkie rośliny przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, należące do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I;

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

- c) „określone rośliny” oznaczają rośliny żywicielskie przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, należące do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku II i o których wiadomo, że są podatne na konkretne podgatunki określonego agrofaga.

ROZDZIAŁ II

COROCZNE KONTROLE WYSTĘPOWANIA OKREŚLONEGO AGROFAGA I PLANY AWARYJNE

Artykuł 2

Kontrole występowania określonego agrofaga na terytoriach państw członkowskich

1. Państwa członkowskie prowadzą coroczne kontrole występowania w odniesieniu do roślin żywicielskich w celu wykrycia określonego agrofaga na swoim terytorium.
2. Te kontrole występowania są przeprowadzane przez właściwe organy lub pod urzędowym nadzorem właściwych organów.
3. Kontrole występowania przeprowadza się na podstawie poziomu ryzyka. Odbywają się one na otwartej przestrzeni, w tym na obszarach upraw, sadów, winnic, jak również w szkółkach, centrach ogrodniczych lub ośrodkach handlu, na obszarach naturalnych i w innych odpowiednich miejscach.
4. Kontrole występowania polegają na pobieraniu próbek i przeprowadzaniu testów roślin przeznaczonych do sadzenia. Przy uwzględnieniu wytycznych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (Urząd) dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania *Xylella fastidiosa* – zastosowany projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek muszą być w stanie określić w danym państwie członkowskim, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 80 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %.
5. Kontrole występowania przeprowadza się w odpowiednim czasie w danym roku pod względem możliwości wykrycia określonego agrofaga, biorąc pod uwagę biologię tego agrofaga i jego wektorów, występowanie i biologię roślin żywicielskich, a także informacje naukowe i techniczne, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga *Xylella fastidiosa* opracowanej przez Urząd.
6. Występowanie określonego agrofaga monitoruje się za pomocą jednego z badań molekularnych wymienionych w załączniku IV. W przypadku uzyskania wyników dodatnich na obszarach innych niż obszary wyznaczone występowanie określonego agrofaga potwierdza się wynikiem dodatnim kolejnego badania molekularnego wymienionego w tym załączniku, ukierunkowanego na inne części genomu. Badania te przeprowadza się na tej samej próbce roślin lub, w stosownych przypadkach w zależności od wykorzystanego badania molekularnego – na tym samym ekstrakcie z roślin.
7. Identyfikację podgatunku określonego agrofaga przeprowadza się w odniesieniu do każdego gatunku roślin uznanych za zakażone określonym agrofagiem na danym obszarze wyznaczonym. Identyfikację tę przeprowadza się za pomocą badań molekularnych wymienionych w załączniku IV sekcja B.
8. Państwa członkowskie przekazują wyniki kontroli występowania, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/2031.

Artykuł 3

Plany awaryjne

1. Każde państwo członkowskie opracowuje plan awaryjny. Plan awaryjny określa działania, które należy podjąć na terytorium danego państwa członkowskiego, dotyczące:
 - a) zwalczania określonego agrofaga, jak określono w art. 7–11;
 - b) przemieszczania określonych roślin w obrębie Unii, jak określono w art. 19–26;
 - c) kontroli urzędowych, które mają być przeprowadzane w odniesieniu do przemieszczania określonych roślin w obrębie Unii i przemieszczania roślin żywicielskich do Unii, jak określono w art. 32 i 33.

Każde państwo członkowskie aktualizuje swój plan awaryjny, stosownie do przypadku, do dnia 31 grudnia każdego roku. Plany awaryjne ustanowione na mocy decyzji wykonawczej (UE) 2015/789 są aktualizowane do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. Oprócz elementów, o których mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/2031, plan awaryjny zawiera wszystkie następujące elementy:

- a) minimalne zasoby, które mają być udostępniane, i procedury udostępniania tych dodatkowych zasobów w przypadku potwierdzenia lub podejrzenia występowania określonego agrofaga;
- b) zasady określające procedury identyfikacji właścicieli roślin, które mają zostać usunięte, w celu powiadomienia o nakaże usunięcia oraz w celu uzyskania dostępu do obiektów prywatnych.

ROZDZIAŁ III

OBSZARY WYZNACZONE

Artykuł 4

Ustanowienie obszarów wyznaczonych

1. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania określonego agrofaga dane państwo członkowskie niezwłocznie ustanawia wyznaczony obszar.

Jeżeli potwierdzono jedynie występowanie jednego lub większej liczby poszczególnych podgatunków określonego agrofaga, dane państwo członkowskie może wyznaczyć obszar wyłącznie w odniesieniu do tych podgatunków.

W przypadku oczekiwania na potwierdzenie występowania podgatunku dane państwo członkowskie wyznacza ten obszar w odniesieniu do określonego agrofaga i jego wszystkich ewentualnych podgatunków.

2. Obszar wyznaczony obejmuje strefę zakażoną i strefę buforową.

Strefa zakażona ma promień co najmniej 50 m wokół rośliny uznanej za zakażoną określonym agrofagiem.

Strefa buforowa ma następującą szerokość:

- a) co najmniej 2,5 km w przypadku strefy zakażonej ustanowionej w celu wprowadzenia środków zwalczania, o których mowa w art. 7–11;
- b) co najmniej 5 km w przypadku strefy zakażonej ustanowionej w celu wprowadzenia środków ograniczających rozprzestrzenianie, o których mowa w art. 12–17.

3. Komisja aktualizuje i publikuje wykaz obszarów wyznaczonych ustanowionych przez państwa członkowskie, o których została poinformowana zgodnie z art. 18 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2016/2031.

Artykuł 5

Odstępstwa dotyczące ustanawiania obszarów wyznaczonych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 strefę buforową otaczającą strefę zakażoną ustanowioną do celów zwalczania można zmniejszyć do szerokości nie mniejszej niż 1 km, o ile istnieje wysoki poziom ufności, że początkowe występowanie określonego agrofaga nie doprowadziło do jego rozprzestrzeniania i w przypadku gdy spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

- a) ze wszystkich określonych roślin znajdujących się w strefie zakażonej, niezależnie od ich statusu zdrowotnego, zostały natychmiast pobrane próbki i rośliny te zostały usunięte;
- b) od momentu wprowadzenia środków zwalczania żadnych innych roślin nie uznano za zakażone określonym agrofagiem w strefie zakażonej na podstawie wyników badań urzędowych przeprowadzanych co najmniej raz w ciągu roku, z uwzględnieniem karty kontroli występowania agrofaga *Xylella fastidiosa* opracowanej przez Urząd;

- c) co najmniej raz w ciągu pierwszego roku od identyfikacji określonego agrofaga w strefie o szerokości co najmniej 2,5 km wokół strefy zakażonej przeprowadzono kontrolę występowania, z której wynika, że nie stwierdzono występowania określonego agrofaga w tej strefie. Dane państwo członkowskie pobiera próbki i przeprowadza testy roślin żywicielskich znajdujących się w tej strefie. W tym celu oraz przy uwzględnieniu wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania *Xylella fastidiosa* – projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek muszą być w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 90 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %, przy założeniu, że pierwsze 400 m wokół zakażonych roślin charakteryzuje się większym ryzykiem w porównaniu z pozostałą częścią tego obszaru.
- d) od czasu wprowadzenia środków zwalczania w strefie zakażonej i w jej bezpośrednim sąsiedztwie nie wykryto żadnych wektorów przenoszących określonego agrofaga na podstawie testów przeprowadzonych dwukrotnie podczas sezonu lotów wektora i zgodnie z międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych. Testy te muszą prowadzić do wniosku, że naturalne rozprzestrzenianie się określonego agrofaga jest wykluczone.

2. Zmniejszając szerokość strefy buforowej zgodnie z ust. 1, dane państwo członkowskie niezwłocznie przedstawia Komisji i pozostałym państwom członkowskim uzasadnienie tego zmniejszenia.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 dane państwo członkowskie może podjąć decyzję o nieustanawianiu natychmiast obszaru wyznaczonego, jeśli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) istnieją dowody, że określony agrofag został niedawno wprowadzony na ten obszar z roślinami, na których stwierdzono jego występowanie, lub że określony agrofag został znaleziony w miejscu fizycznie chronionym przed wektorami tego agrofaga;
- b) wyniki działań kontrolnych wskazują, że rośliny te zostały zakażone przed ich wprowadzeniem na dany obszar;
- c) w ramach testów przeprowadzonych w pobliżu tych roślin nie wykryto żadnych wektorów przenoszących określonego agrofaga.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, dane państwo członkowskie:

- a) na obszarze, na którym po raz pierwszy potwierdzono występowanie określonego agrofaga, prowadzi przez co najmniej dwa lata coroczną kontrolę występowania w celu ustalenia, czy zakażone zostały jakiegokolwiek inne rośliny oraz czy należy wprowadzić dalsze środki;
- b) przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim uzasadnienie nieustanowienia obszaru wyznaczonego oraz wyniki kontroli występowania, o której mowa w lit. a), gdy tylko są one dostępne.

Artykuł 6

Zniesienie wyznaczenia obszarów

1. Jeżeli w ramach kontroli występowania, o których mowa w art. 10, określony agrofag nie zostanie wykryty na obszarze wyznaczonym przez okres czterech lat, wyznaczenie to może zostać zniesione. W takich przypadkach dane państwo członkowskie powiadamia o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy dane państwo członkowskie zmniejszyło strefę buforową do szerokości nie mniejszej niż 1 km zgodnie z art. 5 ust. 1, państwo członkowskie może znieść wyznaczenie tego obszaru po 12 miesiącach od momentu jego początkowego ustanowienia, jeżeli spełnione są oba następujące warunki:

- a) w wyniku środków wprowadzonych na podstawie art. 5 ust. 1 stwierdzono przy wysokim poziomie ufności, że początkowe występowanie określonego agrofaga było przypadkiem odosobnionym oraz że na odnośnym obszarze wyznaczonym nie miało miejsca jego dalsze rozprzestrzenianie się;
- b) możliwie najbliżej momentu zniesienia na obszarze wyznaczonym przeprowadzono badania urzędowe, biorąc pod uwagę kartę kontroli występowania agrofaga *Xylella fastidiosa* opracowaną przez Urząd. W tym celu oraz przy uwzględnieniu wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania *Xylella fastidiosa* – projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek muszą być w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 95 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %.

3. W przypadku gdy wyznaczenie obszaru zostało zniesione zgodnie z ust. 2, określone rośliny znajdujące się na ustanowionym wcześniej obszarze wyznaczonym są poddawane intensywnym kontrolom występowania w ciągu kolejnych dwóch lat. W tym celu oraz przy uwzględnieniu wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania *Xylella fastidiosa* – projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek muszą być w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 80 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %.

4. Znosząc wyznaczenie obszaru po 12 miesiącach od chwili jego określenia, dane państwo członkowskie niezwłocznie przedstawia Komisji i pozostałym państwom członkowskim uzasadnienie tego zniesienia.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI ZWALCZANIA

Artykuł 7

Usuwanie roślin

1. Dane państwo członkowskie natychmiast usuwa ze strefy zakażonej:
 - a) rośliny, o których wiadomo, że są zakażone określonym agrofagiem;
 - b) rośliny wykazujące objawy wskazujące na możliwe zakażenie tym agrofagiem lub podejrzewane o zakażenie tym agrofagiem;
 - c) rośliny należące do tego samego gatunku, co roślina zakażona, niezależnie od ich statusu zdrowotnego;
 - d) rośliny innych gatunków niż roślina zakażona, które zostały uznane za zakażone w innych częściach obszaru wyznaczonego;
 - e) określone rośliny, inne niż te, o których mowa w lit. c) i d), które nie zostały poddane natychmiastowemu pobraniu próbek i badaniu molekularnemu i które nie zostały uznane za wolne od określonego agrofaga.
2. Przy usuwaniu roślin, o których mowa w ust. 1, dane państwo członkowskie uwzględni wszelkie niezbędne środki ostrożności i organizuje usunięcie na podstawie poziomu ryzyka stwarzanego przez te rośliny.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b), c) i d) państwa członkowskie mogą zdecydować, że pojedyncze określone rośliny urzędowo wyznaczone jako rośliny o wartości historycznej nie muszą zostać usunięte, o ile zostały spełnione wszystkie następujące warunki:
 - a) dane określone rośliny corocznie poddawane są kontroli, pobraniu próbek i testom przeprowadzanym z wykorzystaniem jednego z badań molekularnych wymienionych w załączniku IV i potwierdzono, że nie są one zakażone określonym agrofagiem;
 - b) pojedyncze określone rośliny lub dany obszar podlegają odpowiednim zabiegom fitosanitarnym stosowanym przeciwko populacji wektora określonego agrofaga we wszystkich jego stadiach. Takie zabiegi mogą obejmować metody chemiczne, biologiczne lub mechaniczne, z uwzględnieniem warunków lokalnych.

Artykuł 8

Środki przeciwko wektorom określonego agrofaga

1. Dane państwo członkowskie stosuje odpowiednie zabiegi fitosanitarne w strefie zakażonej przeciwko populacji wektora określonego agrofaga we wszystkich jego stadiach. Państwo to stosuje te zabiegi przed usunięciem i w trakcie usuwania roślin, o których mowa w art. 7 ust. 1. Takie zabiegi obejmują skuteczne chemiczne, biologiczne lub mechaniczne zabiegi przeciwko wektorom, z uwzględnieniem warunków lokalnych.
2. Dane państwo członkowskie stosuje praktyki rolnicze w celu kontroli populacji wektora określonego agrofaga we wszystkich jego stadiach, w strefie zakażonej oraz w strefie buforowej. Stosuje te praktyki w najbardziej odpowiednim okresie roku, niezależnie od usunięcia danych roślin. Praktyki te obejmują skuteczne chemiczne, biologiczne lub mechaniczne zabiegi przeciwko wektorom, stosownie do przypadku, z uwzględnieniem warunków lokalnych.

Artykuł 9

Niszczenie roślin

1. Dane państwo członkowskie niszczy rośliny i części roślin, o których mowa w art. 7 ust. 1, w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie się określonego agrofaga, na miejscu lub w pobliskiej lokalizacji wyznaczonej do tego celu w obrębie strefy zakazanej lub, pod warunkiem że rośliny te lub części roślin są pokryte siatką chroniącą od wektorów, w najkrótszej odległości od tego miejsca.
2. Dane państwo członkowskie może zdecydować, na podstawie poziomu ryzyka, o ograniczeniu zniszczenia jedynie do gałęzi i liści oraz o poddaniu odnośnego drewna zabiegowi fitosanitarnemu, o którym mowa w art. 8 ust. 1. System korzeniowy tych roślin usuwa się lub dewitalizuje z zastosowaniem odpowiedniego zabiegu fitosanitarnego w celu uniknięcia pojawiania się odrośli.

Artykuł 10

Całoroczny nadzór nad obszarem wyznaczonym

Na całym obszarze wyznaczonym dane państwo członkowskie monitoruje, w najbardziej odpowiednim czasie, występowanie określonego agrofaga w corocznych kontrolach występowania, zgodnie z art. 2 ust. 5 i 6, oraz z uwzględnieniem informacji, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga *Xylella fastidiosa* opracowanej przez Urząd.

W strefach zakazanych dane państwo członkowskie pobiera próbki i przeprowadza testy roślin żywicielskich, w tym określonych roślin, które nie zostały usunięte zgodnie z art. 7 ust. 1. W tym celu oraz przy uwzględnieniu wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania *Xylella fastidiosa* – projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek muszą być w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 90 %, poziom występowania zakazanych roślin wynoszący 0,5 %.

W strefach buforowych dane państwo członkowskie pobiera próbki i przeprowadza testy roślin żywicielskich, a także innych roślin wykazujących objawy wskazujące na możliwe zakażenie lub podejrzewanych o zakażenie tym agrofagiem. W tym celu oraz przy uwzględnieniu wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania *Xylella fastidiosa* – projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek muszą być w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 90 %, poziom występowania zakazanych roślin wynoszący 1 %, przy założeniu, że pierwsze 400 m wokół stref zakazanych charakteryzuje się większym ryzykiem.

Dane państwo członkowskie monitoruje również występowanie określonego agrofaga w wektorach położonych na obszarze wyznaczonym w celu określenia ryzyka dalszego rozprzestrzeniania stwarzanego przez wektory i oceny skuteczności środków kontroli fitosanitarnej stosowanych zgodnie z art. 8.

Artykuł 11

Inne odpowiednie środki w celu zwalczania określonego agrofaga

1. Dane państwo członkowskie wprowadza wszelkie inne środki, które mogą przyczynić się do zwalczania określonego agrofaga, zgodnie z międzynarodowym standardem dla środków fitosanitarnych („ISPM”) nr 9 ⁽⁹⁾, i do zastosowania zintegrowanego podejścia zgodnie z zasadami określonymi w standardzie ISPM nr 14 ⁽¹⁰⁾.
2. Dane państwo członkowskie wprowadza środki w celu zaradzenia szczególnym kwestiom lub komplikacjom, co do których można mieć uzasadnione obawy, że uniemożliwią, utrudnią lub opóźnią zwalczanie, w szczególności problemom związanym z odpowiednim zniszczeniem wszystkich roślin zakazanych lub roślin, u których podejrzewa się zakażenie, lub kwestiom związanym z dostępnością ich lokalizacji, publiczną lub prywatną własnością czy osobami lub podmiotami za nie odpowiedzialnymi.

⁽⁹⁾ Wytyczne odnośnie do programów zwalczania agrofaga – standard referencyjny ISPM nr 9 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym. Opublikowano: 15 grudnia 2011 r.

⁽¹⁰⁾ Zastosowanie zintegrowanych środków w systemowym podejściu do zarządzania zagrożeniem agrofagami – standard referencyjny ISPM nr 14 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym. Opublikowano: 8 stycznia 2014 r.

3. Dane państwo członkowskie przeprowadza odpowiednie dochodzenia w celu zidentyfikowania źródła zakażenia. Identyfikuje ono rośliny żywicielskie związane z danym przypadkiem zakażenia, włącznie z tymi, które zostały przemieszczone przed ustanowieniem obszaru wyznaczonego. Wyniki takich dochodzeń są przekazywane Komisji i państwom członkowskim, z których dane rośliny pochodzą, państwom członkowskim, przez które były przemieszczane, i państwom członkowskim, do których zostały przemieszczone.

ROZDZIAŁ V

ŚRODKI OGRANICZAJĄCE ROZPRZESTRZENIANIE

Artykuł 12

Przepisy ogólne

Właściwy organ danego państwa członkowskiego może podjąć decyzję o zastosowaniu w strefie zakażonej wymienionej w załączniku III środków ograniczających rozprzestrzenianie określonych w art. 13–17 zamiast środków zwalczania.

Artykuł 13

Usuwanie roślin w strefie zakażonej wymienionej w załączniku III

1. Dane państwo członkowskie usuwa wszystkie rośliny uznane za zakażone określonym agrofagiem na podstawie monitorowania, o którym mowa w art. 15 ust. 2.

Usuwanie odbywa się niezwłocznie po urzędowym stwierdzeniu występowania określonego agrofaga lub, w przypadku wykrycia określonego agrofaga poza sezonem lotów wektora, usuwanie to odbywa się przed kolejnym sezonem lotów wektora. Wprowadza się wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego agrofaga i jego wektorów w trakcie takiego usuwania i po nim.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 dane państwo członkowskie może, w celach naukowych, podjąć decyzję o nieusuwaniu roślin uznanych za zakażone określonym agrofagiem, w miejscach, gdzie znajdują się rośliny o szczególnej wartości kulturowej i społecznej, o których mowa w art. 15 ust. 2 lit. b).

Artykuł 14

Środki przeciwko wektorom określonego agrofaga w strefach zakażonych wymienionych w załączniku III

1. Dane państwo członkowskie stosuje odpowiednie zabiegi fitosanitarne przeciwko populacji wektora określonego agrofaga we wszystkich jego stadiach na roślinach, o których mowa w art. 13 ust. 1, przed ich usunięciem oraz wokół roślin, o których mowa w art. 13 ust. 2. Takie zabiegi obejmują skuteczne chemiczne, biologiczne lub mechaniczne zabiegi przeciwko wektorom, z uwzględnieniem warunków lokalnych.

2. Na obszarach, o których mowa w art. 15 ust. 2 lit. a) i b), dane państwo członkowskie stosuje praktyki rolnicze w celu kontroli populacji wektora określonego agrofaga we wszystkich jego stadiach w najbardziej odpowiednim okresie każdego roku. Takie praktyki obejmują skuteczne chemiczne, biologiczne lub mechaniczne zabiegi przeciwko wektorom, z uwzględnieniem warunków lokalnych.

Artykuł 15

Całoroczny nadzór nad strefami zakażonymi wymienionymi w załączniku III

1. W promieniu 50 m wokół roślin, które zostały uznane za zakażone określonym agrofagiem, dane państwo członkowskie, przynajmniej w częściach strefy zakażonej, o których mowa w ust. 2, natychmiast pobiera próbki i przeprowadza testy następujących roślin:

a) wszystkich określonych roślin należących do gatunku określonych roślin, które zostały uznane za zakażone na tym samym obszarze wyznaczonym; oraz

b) wszystkich innych roślin wykazujących objawy wskazujące na możliwe zakażenie tym agrofagiem lub podejrzewanych o zakażenie tym agrofagiem.

2. Dane państwo członkowskie monitoruje, w najbardziej odpowiednim czasie, występowanie określonego agrofaga w ramach corocznych kontroli występowania z uwzględnieniem informacji, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga *Xylella fastidiosa* opracowanej przez Urząd. Monitorowanie takie odbywa się co najmniej w następujących częściach strefy zakażonej wymienionej w załączniku III:

a) w obrębie obszaru mierzącego co najmniej 5 km od granicy strefy zakażonej ze strefą buforową;

b) w pobliżu miejsc, w których znajdują się rośliny o szczególnej wartości kulturowej i społecznej, położonych poza obszarem, o którym mowa w lit. a), i odpowiednio wyznaczonych przez państwo członkowskie.

Na tych częściach strefy zakażonej dane państwo członkowskie pobiera próbki i przeprowadza testy gatunków roślin żywicielskich uznanych za zakażone na obszarze wyznaczonym, zgodnie z art. 2 ust. 6. W tym celu, przy uwzględnieniu wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania *Xylella fastidiosa* – projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek muszą być w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 90 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 0,7 %. Dane państwo członkowskie pobiera również próbki i przeprowadza testy populacji wektora pod kątem występowania określonego agrofaga.

3. Ust. 2 lit. a) nie ma zastosowania w przypadku wysp, które w całości podlegają środkom ograniczającym rozprzestrzenianie i są położone w odległości ponad 5 km do najbliższego terytorium lądowego Unii.

4. W strefach buforowych dane państwo członkowskie pobiera próbki i przeprowadza testy roślin żywicielskich, a także innych roślin wykazujących objawy wskazujące na możliwe zakażenie tym agrofagiem lub podejrzewanych o zakażenie tym agrofagiem. W tym celu, przy uwzględnieniu wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania *Xylella fastidiosa* – projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek muszą być w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 90 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %, przy założeniu, że pierwsze 400 m przylegające do stref zakażonych stwarza większe ryzyko.

5. Państwo członkowskie monitoruje występowanie określonego agrofaga w wektorach w częściach strefy zakażonej, o których mowa w ust. 2, i w strefie buforowej w celu określenia ryzyka dalszego rozprzestrzeniania stwarzanego przez wektory i oceny skuteczności środków kontroli fitosanitarnej stosowanych zgodnie z art. 14.

Artykuł 16

Niszczenie roślin

1. Dane państwo członkowskie, na miejscu lub w pobliskiej lokalizacji przeznaczonej do tego celu w obrębie strefy zakażonej wymienionej w załączniku III, niszczy rośliny i części roślin, które uznano za zakażone określonym agrofagiem, w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie się określonego agrofaga.

2. Dane państwo członkowskie może podjąć decyzję o ograniczeniu zniszczenia jedynie do gałęzi i liści oraz poddanie odnośnego drewna odpowiednim zabiegom fitosanitarnym zgodnie z art. 14 ust. 1, jeżeli stwierdzi, że rośliny te nie stwarzają żadnego ryzyka dalszego rozprzestrzeniania się określonego agrofaga. System korzeniowy tych roślin usuwa się lub dewitalizuje z zastosowaniem odpowiedniego zabiegu fitosanitarnego w celu uniknięcia pojawiania się odrośli.

Artykuł 17

Inne odpowiednie środki ograniczające rozprzestrzenianie określonego agrofaga

Dane państwo członkowskie wprowadza środki w celu zaradzenia szczególnym kwestiom lub komplikacjom, co do których można mieć uzasadnione obawy, że uniemożliwią, utrudnią lub opóźnią ograniczenie rozprzestrzeniania, w szczególności problemom związanym z odpowiednim zniszczeniem wszystkich roślin zakażonych lub roślin, u których podejrzewa się zakażenie, lub kwestiom związanym z dostępnością ich lokalizacji, publiczną lub prywatną własnością czy osobami lub podmiotami za nie odpowiedzialnymi.

ROZDZIAŁ VI

SADZENIE OKREŚLONYCH ROŚLIN W STREFACH ZAKAŻONYCH*Artykuł 18***Zezwolenie dotyczące sadzenia określonych roślin w strefach zakażonych**

Dane państwo członkowskie może zezwolić na sadzenie określonych roślin w strefach zakażonych jedynie w jednym z następujących przypadków:

- a) te określone rośliny są uprawiane na stanowiskach produkcji zabezpieczonych przed dostępem owadów i wolnych od określonego agrofaga oraz jego wektorów;
- b) te określone rośliny należą w miarę możliwości do odmian ocenianych jako odporne lub tolerancyjne na określonego agrofaga i są sadzone w strefach zakażonych wymienionych w załączniku III, ale poza obszarem, o którym mowa w art. 15 ust. 2 lit. a);
- c) te określone rośliny należą do tych samych gatunków roślin, które zostały poddane testom i uznane za wolne od określonego agrofaga na podstawie działań związanych z kontrolą występowania przeprowadzanych co najmniej przez ostatnie dwa lata zgodnie z art. 10, i sadi się je w strefach zakażonych ustanowionych na potrzeby zwalczania.

ROZDZIAŁ VII

PRZEMIESZCZANIE OKREŚLONYCH ROŚLIN W OBRĘBIE UNII*Artykuł 19***Przemieszczanie poza obszar wyznaczony i z odpowiednich stref zakażonych do stref buforowych określonych roślin, które były uprawiane na zatwierdzonych stanowiskach produkcji znajdujących się na tym obszarze wyznaczonym**

Przemieszczanie poza obszar wyznaczony i z odpowiednich stref zakażonych do stref buforowych określonych roślin, które były uprawiane na stanowisku produkcji znajdującym się na tym obszarze wyznaczonym, może być dozwolone wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:

- a) określone rośliny były uprawiane podczas całego cyklu produkcyjnego w miejscu zatwierdzonym zgodnie z art. 24 lub znajdowały się w takim miejscu przez co najmniej ostatnie trzy lata;
- b) w okresie wzrostu określonych roślin w miejscu tym nie stwierdzono występowania ani określonego agrofaga, ani jego wektorów;
- c) określone rośliny podlegają zabiegom fitosanitarnym przeciwko populacji wektora we wszystkich jego stadiach w odpowiednim czasie w danym roku w celu zapewnienia, by były one nadal wolne od wektorów określonego agrofaga. Takie zabiegi obejmują, stosownie do przypadku, skuteczne metody chemiczne, biologiczne lub mechaniczne, z uwzględnieniem warunków lokalnych;
- d) określone rośliny są transportowane przez obszar wyznaczony lub w jego obrębie w zamkniętych pojemnikach lub opakowaniach, co uniemożliwia zakażenie określonym agrofagiem lub jakimkolwiek z jego wektorów;
- e) jak najbliżej momentu przemieszczenia określone rośliny zostały poddane molekularnym badaniom pod kątem występowania określonego agrofaga na podstawie badania wymienionego w załączniku IV, przy zastosowaniu planu pobierania próbek, który jest w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 80 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %.

Artykuł 20

Przemieszczanie poza obszar wyznaczony i z odpowiednich stref zakażonych do stref buforowych określonych roślin, których nigdy nie uznano za zakażone na tym obszarze wyznaczonym

Przemieszczanie poza obszar wyznaczony i z odpowiedniej strefy zakażonej do stref buforowych określonych roślin, których nigdy nie uznano za zakażone na tym obszarze wyznaczonym, może być dozwolone wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:

- a) określone rośliny były uprawiane na stanowisku produkcji, które należy do podmiotu profesjonalnego zarejestrowanego zgodnie z art. 65 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
- b) określone rośliny należą do gatunków roślin, które były uprawiane przez co najmniej część swojego życia na obszarze wyznaczonym i były przedmiotem, w okresie trzech lat od momentu ustanowienia obszaru wyznaczonego, działań związanych z kontrolą występowania, o których mowa w art. 10 i 15, i nigdy nie zostały uznane za zakażone określonym agrofagiem;
- c) nazwy gatunków określonych roślin, o których mowa w lit. b), są publikowane w prowadzonej przez Komisję bazie danych roślin żywicielskich, co do których brak informacji o zakażeniu na tym określonym obszarze wyznaczonym;
- d) określone rośliny podlegają zabiegom fitosanitarnym przeciwko populacji wektora we wszystkich jego stadiach w odpowiednim czasie w danym roku w celu zapewnienia, by były one nadal wolne od wektorów określonego agrofaga. Takie zabiegi obejmują, stosownie do przypadku, skuteczne metody chemiczne, biologiczne lub mechaniczne, w oparciu o warunki lokalne;
- e) możliwie najbliżej momentu przemieszczenia właściwy organ poddał partie określonych roślin kontroli i badaniu molekularnemu, stosując plan pobierania próbek, który jest w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 95 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %;
- f) możliwie najbliżej momentu przemieszczenia partie określonych roślin zostały poddane zabiegom fitosanitarnym przeciw wszystkim wektorom określonego agrofaga.

Artykuł 21

Przemieszczanie poza obszar wyznaczony i z odpowiednich stref zakażonych do stref buforowych określonych roślin, które były uprawiane *in vitro* przez cały cykl produkcyjny na tym obszarze wyznaczonym

Przemieszczanie poza obszar wyznaczony i z odpowiednich stref zakażonych do stref buforowych określonych roślin, które były uprawiane *in vitro* przez cały cykl produkcyjny na tym obszarze wyznaczonym, może być dozwolone wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:

- a) określone rośliny były uprawiane przez cały cykl produkcyjny w miejscu zatwierdzonym zgodnie z art. 24;
- b) określone rośliny były uprawiane w przezroczystym pojemniku w sterylnych warunkach i spełniają jeden z poniższych warunków:
 - (i) były uprawiane z nasion;
 - (ii) były rozmnażane w sterylnych warunkach z roślin matecznych, które spędziły całe życie na obszarze terytorium Unii wolnym od określonego agrofaga i które zostały poddane testom i uznane za wolne od określonego agrofaga;
 - (iii) były rozmnażane w sterylnych warunkach z roślin matecznych, które były uprawiane w miejscu spełniającym warunki określone w art. 19 i które zostały poddane testom i uznane za wolne od określonego agrofaga, przy zastosowaniu planu pobierania próbek, który jest w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 95 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %;

- c) określone rośliny są transportowane przez obszary wyznaczone lub w ich obrębie w pojemniku w sterylnych warunkach, co wyklucza możliwość zakażenia określonym agrofagiem przez jego wektory.

Artykuł 22

Przemieszczanie poza obszar wyznaczony i z odpowiednich stref zakażonych do stref buforowych roślin *Vitis* w stanie spoczynku, które były uprawiane przez część życia na tym obszarze wyznaczonym

Przemieszczanie poza obszar wyznaczony i z odpowiednich stref zakażonych do stref buforowych roślin *Vitis* w stanie spoczynku przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, które były uprawiane przez część życia na tym obszarze wyznaczonym i które są wymienione jako określone rośliny dla tego obszaru wyznaczonego, może być dozwolone wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:

- a) rośliny były uprawiane na stanowisku produkcji, które należy do podmiotu zarejestrowanego zgodnie z art. 65 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
- b) możliwie najbliżej momentu przemieszczenia rośliny zostały poddane stosownej obróbce termoterapeutycznej w zakładzie, w którym przeprowadzane są zabiegi, zatwierdzonym i nadzorowanym przez organ właściwy do tego celu, w ramach której rośliny w stanie spoczynku zanurza się przez 45 minut w wodzie ogrzanej do 50 °C.

Artykuł 23

Przemieszczanie w obrębie stref zakażonych i w obrębie stref buforowych, a także ze stref buforowych do ich odpowiednich stref zakażonych, określonych roślin, które były uprawiane przez część życia na obszarze wyznaczonym

Przemieszczanie w obrębie stref zakażonych i w obrębie stref buforowych, a także ze stref buforowych do ich odpowiednich stref zakażonych, określonych roślin, które były uprawiane przynajmniej przez część życia na obszarze wyznaczonym, może być dozwolone wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:

- a) określone rośliny były uprawiane na stanowisku produkcji, które należy do podmiotu zarejestrowanego zgodnie z art. 65 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
- b) w miejscu tym właściwy organ co roku pobiera próbki i przeprowadza testy pod kątem występowania określonego agrofaga przy uwzględnieniu informacji zawartych w karcie kontroli występowania agrofaga *Xylella fastidiosa* opracowanej przez Urząd;
- c) wyniki corocznej kontroli i przeprowadzania testów reprezentatywnej próbki potwierdzają nieobecność określonego agrofaga;
- d) określone rośliny podlegają zabiegom fitosanitarnym przeciwko populacji wektora we wszystkich jego stadiach w odpowiednim czasie w danym roku w celu zapewnienia, by były one nadal wolne od wektorów określonego agrofaga. Takie zabiegi obejmują, stosownie do przypadku, skuteczne metody chemiczne, biologiczne lub mechaniczne, z uwzględnieniem warunków lokalnych;
- e) podmioty profesjonalne zwracają się do osoby otrzymującej te rośliny o podpisanie deklaracji, że rośliny te nie będą przemieszczane poza te strefy.

Artykuł 24

Zatwierdzanie stanowisk produkcji

1. Właściwy organ może zatwierdzić stanowisko produkcji do celów art. 19 i 21 jedynie wówczas, gdy spełnia ono wszystkie poniższe warunki:

- a) jest zarejestrowane zgodnie z art. 65 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
- b) zostało zatwierdzone przez właściwy organ jako miejsce fizycznie chronione przed określonym agrofagiem i jego wektorami;
- c) było poddawane przynajmniej dwa razy w roku kontrolom przeprowadzanym przez właściwy organ w najbardziej odpowiednim czasie.

2. W przypadku gdy podczas corocznych kontroli właściwe organy wykryją obecność określonego agrofaga lub uszkodzenia w ochronie fizycznej, o której mowa w ust. 1 lit. b), niezwłocznie cofają zatwierdzenie danego miejsca i tymczasowo zawieszają przemieszczanie określonych roślin poza dane obszary wyznaczone oraz z odpowiednich stref zakażonych do stref buforowych.

3. Każde państwo członkowskie ustanawia i aktualizuje wykaz wszystkich miejsc zatwierdzonych zgodnie z ust. 1.

Państwo to przekazuje ten wykaz Komisji i pozostałym państwom członkowskim niezwłocznie po jego ustanowieniu lub aktualizacji.

Artykuł 25

Przemieszczanie w obrębie Unii określonych roślin, które nigdy nie były uprawiane na obszarze wyznaczonym

1. Określone rośliny, które nigdy nie były uprawiane na obszarze wyznaczonym, mogą być przemieszczane w obrębie Unii tylko wtedy, jeżeli były uprawiane w miejscu spełniającym następujące warunki:

- a) należy ono do podmiotu profesjonalnego zarejestrowanego zgodnie z art. 65 rozporządzenia (UE) 2016/2031 i podlega corocznej kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ;
- b) odpowiednio do poziomu ryzyka – podlega pobieraniu próbek i przeprowadzaniu testów pod kątem występowania określonego agrofaga z wykorzystaniem badania wymienionego w załączniku IV i przy uwzględnieniu informacji zawartych w karcie kontroli występowania agrofaga *Xylella fastidiosa* opracowanej przez Urząd.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 przeznaczone do sadzenia rośliny *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb, inne niż nasiona, mogą zostać przemieszczone po raz pierwszy w obrębie Unii jedynie wówczas, gdy spełnione są poniższe warunki:

- a) rośliny te były uprawiane w miejscu podlegającym corocznej kontroli właściwego organu;
- b) w miejscu tym pobiera się próbki i przeprowadza testy pod kątem występowania określonego agrofaga, z uwzględnieniem informacji zawartych w karcie kontroli występowania agrofaga *Xylella fastidiosa* opracowanej przez Urząd i z zastosowaniem planu pobierania próbek, który jest w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 80 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %.

Artykuł 26

Przemieszczanie w obrębie Unii przedelitarnych roślin matecznych lub przedelitarnego materiału rozmnożeniowego, które były uprawiane poza obszarem wyznaczonym

Przedelitarne rośliny mateczne określone w art. 1 pkt 3 dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/98/UE ⁽¹⁾ lub przedelitarny materiał rozmnożeniowy określony w art. 2 pkt 5 dyrektywy Rady 2008/90/WE ⁽²⁾ należące do gatunków *Juglans regia* L., *Olea europaea* L., *Prunus amygdalus* Batsch, *P. amygdalus* × *P. persica*, *P. armeniaca* L., *P. avium* (L.) L., *P. cerasus* L., *P. domestica* L., *P. domestica* × *P. salicina*, *P. dulcis* (Mill.) D.A. Webb, *P. persica* (L.) Batsch i *P. salicina* Lindley, które były uprawiane poza obszarem wyznaczonym i spędziły co najmniej część swojego życia poza obiektami zabezpieczonymi przed dostępem owadów, mogą być przemieszczane w obrębie Unii wyłącznie, jeśli towarzyszy im paszport roślin oraz jeśli zostały spełnione następujące warunki:

- a) rośliny te są kwalifikowane zgodnie z art. 1 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/925 ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/98/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących rodzajów i gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do tej dyrektywy, szczegółowych wymogów wobec dostawców oraz szczegółowych zasad dotyczących inspekcji urzędowych (Dz.U. L 298 z 16.10.2014, s. 22).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/925 z dnia 29 maja 2017 r. zezwalająca tymczasowo niektórym państwom członkowskim na kwalifikację materiału przedelitarnego niektórych gatunków roślin sadowniczych produkowanego na polu w warunkach niezabezpieczających przed dostępem owadów i uchylająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/167 (Dz.U. L 140 z 31.5.2017, s. 7).

- b) w jak najkrótszym czasie przed ich przemieszczeniem rośliny te zostały poddane ocenie wizualnej, pobraniu próbek i badaniu molekularnemu pod kątem występowania określonego agrofaga, przeprowadzonym zgodnie z międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych.

Artykuł 27

Paszporty roślin

Rośliny, o których mowa w art. 19–26, są przemieszczane w obrębie Unii tylko wtedy, gdy towarzyszy im paszport roślin, z zastrzeżeniem wymogów art. 78–95 rozporządzenia (UE) 2016/2031.

W przypadku określonych roślin, o których mowa w art. 23, stosuje się następujące warunki dodatkowe:

- a) w przypadku gdy są one przemieszczane jedynie w obrębie stref zakazanych, obok kodu identyfikacyjnego, o którym mowa w części A pkt 1 lit. e) załącznika VII do rozporządzenia (UE) 2016/2031, umieszcza się oznaczenie „Strefa zakazona – XYLEFA”;
- b) w przypadku gdy są one przemieszczane w obrębie strefy buforowej lub ze strefy buforowej do strefy zakazanej, obok kodu identyfikacyjnego, o którym mowa w części A pkt 1 lit. e) załącznika VII do rozporządzenia (UE) 2016/2031, umieszcza się oznaczenie „Strefa buforowa i strefa zakazona – XYLEFA”.

ROZDZIAŁ VIII

WPROWADZANIE ROŚLIN ŻYWIELSKICH DO UNII

Artykuł 28

Wprowadzanie do Unii roślin żywicielskich pochodzących z państwa trzeciego, o którym wiadomo, że nie występuje w nim określony agrofag

Rośliny żywicielskie pochodzące z państwa trzeciego, o którym wiadomo, że nie występuje w nim określony agrofag, mogą być wprowadzane do Unii jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) krajowa organizacja ochrony roślin danego państwa trzeciego powiadomiła Komisję na piśmie, że określony agrofag nie występuje w tym państwie, co stwierdzono na podstawie przeprowadzonych przez właściwy organ kontroli, pobierania próbek i badań molekularnych, z wykorzystaniem badania wymienionego w załączniku IV oraz zgodnie ze stosownymi międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych. Przy uwzględnieniu wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania *Xylella fastidiosa* – projekt kontroli występowania i stosowany plan pobierania próbek muszą być w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 80 %, poziom występowania zakazanych roślin na szczeblu krajowym wynoszący 1 %;
- b) roślinom żywicielskim towarzyszy świadectwo fitosanitarne, w którym w rubryce „deklaracja dodatkowa” podaje się, że określony agrofag nie występuje w tym państwie;
- c) rośliny żywicielskie były uprawiane w miejscu, które podlega corocznej kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ i – odpowiednio do poziomu ryzyka – w którym pobiera się próbki tych roślin i przeprowadza się ich testy w odpowiednim czasie pod kątem występowania określonego agrofaga, z wykorzystaniem badań wymienionych w załączniku IV;
- d) przeznaczone do sadzenia rośliny *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb, inne niż nasiona, były uprawiane w miejscu podlegającym corocznej kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ, w którym to miejscu pobiera się próbki tych roślin i przeprowadza się ich testy w odpowiednim czasie pod kątem występowania określonego agrofaga, z wykorzystaniem badań wymienionych w załączniku IV, przy zastosowaniu planu pobierania próbek, który jest w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 80 %, poziom występowania zakazanych roślin wynoszący 1 %;
- e) przy wprowadzaniu do Unii rośliny żywicielskie zostały poddane kontroli przez właściwy organ zgodnie z art. 33 i nie stwierdzono występowania określonego agrofaga.

Artykuł 29

Wprowadzanie do Unii roślin żywicielskich pochodzących z obszaru wolnego od agrofaga w państwie zakazonym

Rośliny żywicielskie pochodzące z państwa trzeciego, w którym stwierdzono występowanie określonego agrofaga, mogą być wprowadzane do Unii jedynie wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) rośliny żywicielskie pochodzą z obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga przez daną krajową organizację ochrony roślin zgodnie ze stosownymi międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych i na podstawie urzędowych kontroli występowania opartych na pobieraniu próbek i przeprowadzaniu testów, z wykorzystaniem badania wymienionego w załączniku IV. Przy uwzględnieniu wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania *Xylella fastidiosa* – projekt kontroli występowania i stosowany plan pobierania próbek muszą być w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 80 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %;
- b) krajowa organizacja ochrony roślin danego państwa trzeciego przekazała Komisji na piśmie nazwę tego obszaru;
- c) roślinom żywicielskim towarzyszy świadectwo fitosanitarne, w którym podaje się w rubryce „miejsce pochodzenia”, że dane rośliny żywicielskie spędziły całe życie na obszarze, o którym mowa w lit. a), i wskazuje się nazwę tego obszaru;
- d) rośliny żywicielskie były uprawiane w miejscu, które podlega corocznej kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ i – odpowiednio do poziomu ryzyka – w którym pobiera się próbki tych roślin i przeprowadza się ich testy w odpowiednim czasie pod kątem występowania określonego agrofaga, z wykorzystaniem badań wymienionych w załączniku IV;
- e) przeznaczone do sadzenia rośliny *Coffea*, *Lavandula dentata* L., *Nerium oleander* L., *Olea europaea* L., *Polygala myrtifolia* L. i *Prunus dulcis* (Mill.) D.A. Webb, inne niż nasiona, były uprawiane w miejscu podlegającym corocznej kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ, w którym to miejscu pobiera się próbki tych roślin i przeprowadza się ich testy w odpowiednim czasie pod kątem występowania określonego agrofaga, z wykorzystaniem badań wymienionych w załączniku IV, przy zastosowaniu planu pobierania próbek, który jest w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 80 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %;
- f) przy wprowadzaniu do Unii rośliny żywicielskie zostały poddane kontroli przez właściwy organ zgodnie z art. 33 i nie stwierdzono występowania określonego agrofaga.

Artykuł 30

Wprowadzanie do Unii roślin żywicielskich pochodzących ze stanowiska produkcji wolnego od agrofaga w państwie zakazonym

1. Rośliny żywicielskie pochodzące z państwa trzeciego, w którym stwierdzono występowanie określonego agrofaga, mogą być wprowadzane do Unii jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) rośliny żywicielskie pochodzą ze stanowiska produkcji zatwierdzonego jako wolne od agrofaga przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie z art. 31;
- b) krajowa organizacja ochrony roślin danego państwa trzeciego przekazała Komisji na piśmie wykaz stanowisk produkcji wolnych od agrofaga, wraz z ich lokalizacją w danym państwie;
- c) roślinom żywicielskim towarzyszy świadectwo fitosanitarne określające:
 - (i) w rubryce „deklaracja dodatkowa” – że rośliny żywicielskie były produkowane w całym ich cyklu produkcyjnym w jednym lub większej liczbie miejsc zatwierdzonych jako wolne od agrofaga przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie z art. 31 oraz że rośliny żywicielskie były transportowane w zamkniętych pojemnikach lub opakowaniach, przy czym dopilnowano, by nie doszło do zakażenia określonym agrofagiem poprzez jego wektory;
 - (ii) w rubryce „miejsce pochodzenia” – nazwę lub kod stanowiska lub stanowisk produkcji wolnych od agrofaga;
- d) przy wprowadzaniu do Unii rośliny żywicielskie zostały poddane kontroli przez właściwy organ zgodnie z art. 33 i nie stwierdzono występowania określonego agrofaga.

2. Rośliny żywicielskie pochodzące z państwa trzeciego, w którym stwierdzono występowanie określonego agrofaga, i uprawiane *in vitro* przez cały cykl produkcyjny mogą być wprowadzane do Unii jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) rośliny żywicielskie spełniają jeden z poniższych warunków:
 - (i) były uprawiane z nasion;
 - (ii) były rozmnażane w sterylnych warunkach z roślin matecznych, które spędziły całe życie na obszarze wolnym od określonego agrofaga i które zostały poddane testom i uznane za wolne od określonego agrofaga;
 - (iii) były rozmnażane w sterylnych warunkach z roślin matecznych, które były uprawiane w miejscu spełniającym warunki określone w art. 31 i które zostały poddane testom i uznane za wolne od określonego agrofaga;
- b) rośliny żywicielskie były uprawiane na stanowisku produkcji zatwierdzonym jako wolne od agrofaga przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie z art. 31;
- c) krajowa organizacja ochrony roślin danego państwa trzeciego przekazała Komisji na piśmie wykaz stanowisk produkcji wolnych od agrofaga, wraz z ich lokalizacją w danym państwie;
- d) roślinom żywicielskim towarzyszy świadectwo fitosanitarne określające:
 - (i) w rubryce „deklaracja dodatkowa” – że rośliny żywicielskie były produkowane *in vitro* w całym ich cyklu produkcyjnym w jednym lub większej liczbie miejsc zatwierdzonych jako wolne od agrofaga przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie z art. 31 oraz że rośliny żywicielskie były transportowane w zamkniętych pojemnikach lub opakowaniach, przy czym dopilnowano, by nie doszło do zakażenia określonym agrofagiem lub jego znanymi wektorami;
 - (ii) w rubryce „miejsce pochodzenia” – nazwę lub kod stanowiska produkcji wolnego od agrofaga.

Artykuł 31

Zatwierdzanie stanowisk produkcji jako stanowisk produkcji wolnych od agrofaga

Stanowisko produkcji może zostać zatwierdzone jako wolne od agrofaga jedynie wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) stanowisko produkcji zostało uznane przez krajową organizację ochrony roślin za miejsce zabezpieczone przed dostępem owadów wolne od określonego agrofaga i jego wektorów zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych;
- b) stanowisko produkcji zostało poddane zabiegom fitosanitarnym przeciwko populacji wektora we wszystkich jego stadiach w odpowiednim czasie w danym roku w celu zapewnienia, by były one nadal wolne od wektorów określonego agrofaga. Takie zabiegi obejmują skuteczne metody chemiczne, biologiczne lub mechaniczne, w oparciu o warunki lokalne;
- c) stanowisko produkcji jest poddawane przynajmniej dwa razy w roku kontrolom przeprowadzanym przez właściwy organ w najbardziej odpowiednim czasie;
- d) jak najbliżej momentu przemieszczenia rośliny żywicielskie pochodzące z tego stanowiska produkcji zostały poddane molekularnym badaniom pod kątem występowania określonego agrofaga z wykorzystaniem badania wymienionego w załączniku IV i przy zastosowaniu planu pobierania próbek, który jest w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 90 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %.

W przypadku gdy podczas corocznych kontroli właściwe organy wykryją występowanie określonego agrofaga lub szkody zagrażające utrzymaniu warunków zabezpieczających przed dostępem owadów na stanowisku produkcji wolnym od agrofaga, niezwłocznie cofają zatwierdzenie danego miejsca i tymczasowo zawieszają przemieszczanie roślin żywicielskich. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

ROZDZIAŁ IX

KONTROLE URZĘDOWE PRZEMIESZCZANIA OKREŚLONYCH ROŚLIN W OBRĘBIE UNII I ROŚLIN ŻYWIELSKICH DO UNII*Artykuł 32***Kontrole urzędowe przemieszczania określonych roślin w obrębie Unii**

1. Państwa członkowskie przeprowadzają systematyczne kontrole urzędowe określonych roślin przemieszczanych poza obszar wyznaczony lub ze strefy zakażonej do strefy buforowej.
2. Kontrole takie przeprowadza się przynajmniej w miejscach, w tym na drogach, lotniskach i w portach, w których rośliny żywicielskie przemieszczane są ze stref zakażonych do stref buforowych lub innych części terytorium Unii.
3. Kontrole te obejmują kontrolę dokumentacji i kontrolę tożsamości określonych roślin.
4. Kontrole te prowadzone są niezależnie od deklarowanego pochodzenia określonych roślin, własności czy osób lub podmiotów odpowiedzialnych za nie.
5. W przypadku gdy kontrole te wykażą, że warunki określone w art. 19–23 nie są spełnione, państwo członkowskie, które przeprowadziło te kontrole, niezwłocznie niszczy, na miejscu lub w pobliskiej lokalizacji, roślinę niespełniającą wymogów. Działanie to podejmuje się przy zachowaniu wszelkich koniecznych środków ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego agrofaga i jakichkolwiek wektorów przenoszonych przez taką roślinę w trakcie usuwania i po nim.

*Artykuł 33***Kontrole urzędowe przy wprowadzaniu do Unii**

1. Wszystkie przesyłki roślin żywicielskich wprowadzane do Unii z państwa trzeciego poddaje się kontroli urzędowej w miejscu wprowadzenia do Unii lub w miejscu przeznaczenia określonym zgodnie z dyrektywą Komisji 2004/103/WE⁽¹⁴⁾.
2. W przypadku roślin żywicielskich pochodzących z obszarów, na których stwierdzono występowanie określonego agrofaga, właściwy organ przeprowadza kontrolę polegającą na pobieraniu próbek i przeprowadzaniu testów partii określonych roślin w celu potwierdzenia nieobecności określonego agrofaga, stosując plan pobierania próbek, który jest w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 80 %, poziom występowania zakażonych roślin wynoszący 1 %, z uwzględnieniem standardu ISPM nr 31.
3. Ust. 2 nie ma zastosowania do roślin żywicielskich, które były uprawiane przez cały cykl produkcyjny *in vitro* i są transportowane w przezroczystych pojemnikach w sterylnych warunkach.

ROZDZIAŁ X

DZIAŁANIA W ZAKRESIE KOMUNIKACJI*Artykuł 34***Kampanie informacyjne**

1. Państwa członkowskie udostępniają ogółowi społeczeństwa, podróżnym, podmiotom profesjonalnym oraz przewoźnikom międzynarodowym informacje na temat zagrożenia określonym agrofagiem na terytorium Unii. Udostępniają te informacje publicznie w formie ukierunkowanych kampanii informacyjnych na odpowiednich stronach internetowych właściwego organu lub innych stronach internetowych przez niego wyznaczonych.

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Komisji 2004/103/WE z dnia 7 października 2004 r. w sprawie kontroli tożsamości i zdrowia roślin, produktów roślinnych lub innych produktów wymienionych w części B załącznika V do dyrektywy Rady 2000/29/WE, które mogą być przeprowadzane w miejscu innym niż miejsce wprowadzenia do Wspólnoty lub w miejscu znajdującym się w pobliżu oraz określającej wymogi odnoszące się do wymienionych kontroli (Dz.U. L 313 z 12.10.2004, s. 16).

2. W obrębie obszarów wyznaczonych dane państwo członkowskie podnosi świadomość społeczną na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem oraz środków wprowadzonych w celu zapobiegania jego wprowadzeniu do Unii i rozprzestrzenianiu się na jej terytorium. Zapewnia ono ogółowi społeczeństwa, podróżnym i odpowiednim podmiotom informacje na temat granic obszaru wyznaczonego, strefy zakażonej i strefy buforowej. Dane państwo członkowskie informuje również odpowiednie podmioty o środkach, które należy wprowadzić wobec wektora, jak określono w art. 8 i 14.

ROZDZIAŁ XI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 35

Sprawozdawczość w zakresie środków wprowadzanych przez państwa członkowskie

1. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim sprawozdanie dotyczące środków wprowadzonych w poprzednim roku zgodnie z art. 2, 4 i 5, art. 7–18 i art. 32, stosownie do przypadku, oraz dotyczące wyników wprowadzenia tych środków.

Wyniki kontroli występowania przeprowadzonych na podstawie art. 10 i 15 na obszarach wyznaczonych przekazywane są Komisji z użyciem formularzy, o których mowa w załączniku V.

2. Do dnia 31 grudnia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim plan określający środki, które należy wprowadzić w następnym roku zgodnie z art. 2, 4 i 5, art. 7–18 i art. 32, stosownie do przypadku. W planie tym określa się harmonogram dotyczący każdego środka, terminy realizacji środków oraz przydzielony budżet w odniesieniu do wszystkich środków.

3. W przypadkach uzasadnionych wzrostem odnośnego zagrożenia fitosanitarnego państwa członkowskie dostosowują odnośne środki i odpowiednio aktualizują plan, o którym mowa w ust. 2. Informację o takiej aktualizacji przekazują niezwłocznie Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

4. Dane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o każdym urzędowym stwierdzeniu występowania określonego agrofaga w lokalizacjach, o których mowa w art. 15 ust. 2 lit. a).

Artykuł 36

Zgodność

Jeżeli jest to konieczne w celu zachowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem, państwa członkowskie uchylają lub zmieniają środki, które przyjęły w celu ochrony przed wprowadzeniem i rozprzestrzenianiem się określonego agrofaga. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o uchyleniu lub zmianie tych środków.

Artykuł 37

Uchylenie

Decyzja wykonawcza (UE) 2015/789 traci moc.

Artykuł 38

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednakże art. 2 ust. 4 zdanie drugie, art. 5 ust. 1 lit. c) zdanie trzecie, art. 28 lit. a) zdanie drugie i art. 29 lit. a) zdanie drugie stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 sierpnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz roślin, o których wiadomo, że są podatne na co najmniej jeden podgatunek określonego agrofaga („rośliny żywicielskie”)

Acacia

Acer

Albizia julibrissin Durazz.

Alnus rhombifolia Nutt.

Amaranthus retroflexus L.

Ambrosia

Ampelopsis arborea (L.) Koehne

Ampelopsis brevipedunculata (Maxim.) Trautv.

Ampelopsis cordata Michx.

Anthyllis hermanniae L.

Artemisia

Asparagus acutifolius L.

Baccharis

Brassica

Calicotome spinosa (L.) Link

Calicotome villosa (Poiret) Link

Callicarpa americana L.

Callistemon citrinus (Curtis) Skeels

Calluna vulgaris (L.) Hull

Carya

Catharanthus

Celtis occidentalis L.

Cercis canadensis L.

Cercis occidentalis Torr.

Cercis siliquastrum L.

Chamaecrista fasciculata (Michx.) Greene

Chamaesyce canescens (L.) Prokh.

Chenopodium album L.

Chionanthus

Chitalpa tashkentensis T. S. Elias & Wisura
Cistus
Citrus
Clematis cirrhosa L.
Coelorachis cylindrica (Michx.) Nash
Coffea
Conium maculatum L.
Convolvulus cneorum L.
Coprosma repens A.Rich.
Coronilla glauca (L.) Batt.
Coronilla valentina L.
Cyperus eragrostis Lam.
Cytisus
Digitaria
Dimorphoteca
Diospyros kaki L.f.
Diplocyclos palmatus (L.) C.Jeffrey
Dodonaea viscosa (L.) Jacq.
Elaeagnus angustifolia L.
Encelia farinosa A. Gray ex Torr.
Eremophila maculata (Ker Gawler) F. von Müller.
Erigeron
Erodium moschatum (L.) L'Hérit.
Erysimum
Euphorbia chamaesyce L.
Euphorbia terracina L.
Euryops chrysanthemoides (DC.) B.Nord
Euryops pectinatus (L.) Cass.
Fagus crenata Blume
Fallopia japonica (Houtt.) Ronse Decr.
Fatsia japonica (Thunb.) Decne. & Planch.
Ficus carica L.
Frangula alnus Mill.
Fraxinus

Genista

Ginkgo biloba L.

Gleditsia triacanthos L.

Grevillea juniperina Br.

Hebe

Helianthus

Helichrysum

Heliotropium europaeum L.

Hemerocallis

Hevea brasiliensis (Willd. ex A.Juss.) Müll.Arg.

Hibiscus

Humulus scandens (Lour.) Merr.

Ilex aquifolium L.

Ilex vomitoria Sol. ex Aiton

Iva annua L.

Jacaranda mimosifolia D. Don

Juglans

Juniperus ashei J. Buchholz

Koelreuteria bipinnata Franch.

Lagerstroemia

Laurus nobilis L.

Lavandula

Ligustrum lucidum L.

Liquidambar styraciflua L.

Lonicera japonica Thunb.

Lupinus

Magnolia grandiflora L.

Mallotus paniculatus (Lam.) Müll.Arg.

Malva parviflora L.

Medicago arborea L.

Medicago sativa L.

Metrosideros

Mimosa

Modiola caroliniana (L.) G. Don

Morus

Myoporum insulare R. Br.

Myrtus communis L.

Nandina domestica Murray

Neptunia lutea (Leavenw.) Benth.

Nerium oleander L.

Olea

Osteospermum ecklonis DC.

Osteospermum fruticosum (L.) Norl.

Parthenocissus quinquefolia (L.) Planch.

Paspalum dilatatum Poir.

Pelargonium

Persea americana Mill.

Phagnalon saxatile (L.) Cass.

Phillyrea angustifolia L.

Phillyrea latifolia L.

Phlomis fruticosa L.

Phoenix reclinata Jacq.

Phoenix roebelenii O' Brien

Pinus taeda L.

Pistacia vera L.

Plantago lanceolata L.

Platanus

Pluchea odorata (L.) Cass.

Polygala myrtifolia L.

Polygala x grandiflora Nana

Prunus

Pterospartum tridentatum (L.) Willk.

Pyrus

Quercus

Ratibida columnifera (Nutt.) Wooton & Standl.

Rhamnus alaternus L.

Rhus

Robinia pseudoacacia L.

Rosa

Rosmarinus officinalis L.

Rubus

Salvia mellifera Greene

Sambucus

Santolina chamaecyparissus L.

Sapindus saponaria L.

Sassafras

Setaria magna Griseb.

Solidago fistulosa Mill.

Solidago virgaurea L.

Sorghum halepense (L.) Pers.

Spartium

Stewartia pseudocamellia

Strelitzia reginae Aiton

Streptocarpus

Symphotrichum divaricatum (Nutt.) G.L.Nesom

Teucrium capitatum L.

Trifolium repens L.

Ulex
Ulmus

Vaccinium

Vinca

Vitis

Westringia fruticosa (Willd.) Druce

Westringia glabra R.Br.

Xanthium strumarium L.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz roślin, o których wiadomo, że są podatne na konkretne podgatunki określonego agrofaga („określone rośliny”)**Określone rośliny podatne na *Xylella fastidiosa* podgatunek *fastidiosa***

Acer

Ambrosia artemisiifolia L.

Calicotome spinosa (L.) Link

Cercis occidentalis Torr.

Cistus monspeliensis L.

Citrus sinensis (L.) Osbeck

Coffea arabica L.

Erysimum

Genista lucida L.

Juglans regia L.

Lupinus

Magnolia grandiflora L.

Malva parviflora L.

Medicago sativa L.

Metrosideros

Morus

Nerium oleander L.

Pluchea odorata (L.) Cass.

Polygala myrtifolia L.

Prunus

Rhamnus alaternus L.

Rosmarinus officinalis L.

Rubus rigidus Sm.

Rubus ursinus Cham. & Schldl.

Sambucus

Spartium junceum L.

Streptocarpus

Teucrium capitatum L.

Ulmus americana L.

Vinca major L.

Vitis

Określone rośliny podatne na *Xylella fastidiosa* podgatunek *multiplex*

Acacia

Acer griseum (Franch.) Pax

Acer pseudoplatanus L.

Acer rubrum L.

Alnus rhombifolia Nutt.

Ambrosia psilostachya DC.
Ambrosia trifida L.
Ampelopsis cordata Michx.
Anthyllis hermanniae L.
Artemisia
Asparagus acutifolius L.
Baccharis halimifolia L.
Calicotome spinosa (L.) Link
Calicotome villosa (Poir.) Link
Callistemon citrinus (Curtis) Skeels
Calluna vulgaris (L.) Hull
Carya
Celtis occidentalis L.
Cercis canadensis L.
Cercis occidentalis Torr.
Cercis siliquastrum L.
Chionanthus
Cistus
Clematis cirrhosa L.
Convolvulus cneorum L.
Coprosma repens A. Rich.
Coronilla glauca (L.) Batt.
Coronilla valentina L.
Cytisus
Dimorphoteca
Dodonaea viscosa (L.) Jacq.
Elaeagnus angustifolia L.
Encelia farinosa Gray ex Torr.
Erigeron karvinskianus DC.
Euryops chrysanthemoides (DC.) B.Nord.
Euryops pectinatus (L.) Cass.
Fallopia japonica (Houtt.) Ronse Decr.
Ficus carica L.
Frangula alnus Mill.
Fraxinus
Genista
Ginkgo biloba L.
Gleditsia triacanthos L.
Grevillea juniperina Br.
Hebe
Helianthus
Helichrysum

Ilex aquifolium L.
Iva annua L.
Koelreuteria bipinnata Franch.
Lagerstroemia
Laurus nobilis L.
Lavandula
Liquidambar styraciflua L.
Lupinus villosus Willd.
Magnolia grandiflora L.
Medicago arborea L.
Medicago sativa L.
Metrosideros excelsa Rich.
Morus
Myrtus communis L.
Olea
Osteospermum ecklonis (DC.) Norl.
Pelargonium
Phagnalon saxatile (L.) Cass.
Phillyrea angustifolia L.
Phlomis fruticosa L.
Pistacia vera L.
Plantago lanceolata L.
Platanus
Polygala myrtifolia L.
Polygala x grandiflora Nana
Prunus
Pterospartum tridentatum (L.) Willk.
Quercus
Ratibida columnifera (Nutt.) Wooton & Standl.
Rhamnus alaternus L.
Robinia pseudoacacia L.
Rosa
Rosmarinus officinalis L.
Rubus
Salvia mellifera Greene
Sambucus
Santolina chamaecyparissus L.
Sapindus saponaria L.
Solidago virgaurea L.
Spartium
Strelitzia reginae Aiton
Ulex

Ulmus americana L.
Ulmus crassifolia Nutt.
Vaccinium
Vinca
Westringia fruticosa Guerin.
Xanthium strumarium L.

Określone rośliny podatne na *Xylella fastidiosa* podgatunek *pauca*

Acacia
Amaranthus retroflexus L.
Asparagus acutifolius L.
Catharanthus roseus (L.) G. Don
Chamaesyce canescens (L.) Prokh.
Chenopodium album L.
Cistus albidus L.
Cistus creticus L.
Citrus
Coffea
Dimorphoteca fruticosa (L.) DC.
Dodonaea viscosa (L.) Jacq.
Eremophila maculata (Ker Gawler) F. von Müller.
Erigeron
Euphorbia chamaesyce L.
Euphorbia terracina L.
Grevillea juniperina Br.
Hebe
Heliotropium europaeum L.
Hibiscus
Laurus nobilis L.
Lavandula angustifolia Mill.
Lavandula dentata L.
Lavandula stoechas L.
Myoporum insulare Br.
Myrtus communis L.
Nerium oleander L.
Olea europaea L.
Osteospermum fruticosum (L.) Norl.
Pelargonium x fragrans Willd. (syn. *Pelargonium fragrans* E. Mey.)
Phillyrea latifolia L.
Polygala myrtifolia L.
Prunus
Rhamnus alaternus L.

Rosmarinus officinalis L.

Spartium junceum L.

Vinca minor L.

Westringia fruticosa (Willd.) Druce

Westringia glabra Br.

ZAŁĄCZNIK III

Strefy zakazane, o których mowa w art. 4 ust. 2 i w których stosuje się środki ograniczające rozprzestrzenianie określone w art. 13–17

CZĘŚĆ A

Strefa zakazana we Włoszech

Strefa zakazana we Włoszech obejmuje następujące obszary:

1. Prowincja Lecce
2. Prowincja Brindisi
3. Gminy położone w prowincji Taranto:

Avetrana

Carosino

Crispiano

Faggiano

Fragagnano

Grottaglie

Leporano

Lizzano

Manduria

Martina Franca

Maruggio

Monteiasi

Montemesola

Monteparano

Pulsano

Roccaforzata

San Giorgio Ionico

San Marzano di San Giuseppe

Sava

Statte

Taranto

Torricella

4. Gmina położona w prowincji Bari:

Locorotondo

CZĘŚĆ B

Strefa zakazana we Francji

Strefa zakazana we Francji obejmuje następujący obszar:

Region Korsyka

CZĘŚĆ C

Strefa zakażona w Hiszpanii

Strefa zakażona w Hiszpanii obejmuje następujący obszar:

Wspólnota Autonomiczna Balearów

ZAŁĄCZNIK IV

Badania do celów identyfikacji *Xylella fastidiosa* i jej podgatunków**A. Badania przesiewowe i badania do celów stwierdzenia występowania *Xylella fastidiosa***

1. PCR w czasie rzeczywistym na podstawie Harper *et al.*, 2010 r. (oraz errata 2013 r.)
2. Izotermiczna amplifikacja za pośrednictwem pętli (LAMP) w oparciu o startery opracowane w Harper *et al.*, 2010 r. (oraz errata 2013 r.)
3. PCR w czasie rzeczywistym na podstawie Ouyang *et al.*, 2013 r.
4. Konwencjonalna PCR na podstawie Minsavage *et al.*, 1994 r.

B. Badania molekularne do celów identyfikacji podgatunków *Xylella fastidiosa*

1. MLST na podstawie Yuan *et al.*, 2010 r., określające wszystkie podgatunki
 2. PCR na podstawie Hernandez-Martinez *et al.*, 2006 r., określająca podgatunki *fastidiosa*, *multiplex* i *sandyi*
 3. PCR na podstawie Pooler & Hartung, 1995 r., określająca podgatunek *pauca*
-

Wzory formularzy na potrzeby przekazywania wyników kontroli występowania przeprowadzonych na podstawie art. 10 i 15 na obszarach wyznaczonych

CZĘŚĆ A

Wzór formularza na potrzeby przekazywania wyników corocznych kontroli występowania opartych na danych statystycznych

1. Położenie geograficzne OW	2. Początkowa wielkość OW (ha)	3. Wielkość OW po aktualizacji (ha)	4. Podejście (Z/OR)	5. Strefa (np. SB/SZ)	6. Miejsca, w których prowadzone są kontrole występowania	7. Terminy	A. Definicja kontroli występowania (parametry wejściowe dla RiBESS+)					B. Nakład pracy związany z pobieraniem próbek			C. Wyniki kontroli występowania									
Gatunki żywicielskie	Obszar (ha lub inna odpowiednia jednostka)	Jednostki kontrolne	Opis	Jednostki	Oceny wizualne	Testy	Inne metody	11. Skuteczność pobierania próbek	12. Czulość metody	Czynnik ryzyka	Poziomy ryzyka	Liczba miejsc	Ryzyko względne	Odszetek populacji żywicielskiej	14. Liczba jednostek epidemiologicznych poddanych kontroli	15. Liczba ocen	16. Liczba próbek	17. Liczba testów	18. Liczba innych środków	19. Wyniki	20. Numer powiadomienia o zgłoszonych pojawach agrofaga, w stosownych przypadkach, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1715	21. Osiągnięty poziom ufności	22. Szacowane nasilenie	23. Uwagi

Instrukcje dotyczące wypełniania formularza

Należy wyjaśnić założenia dotyczące projektu kontroli występowania. Należy streścić i uzasadnić następujące kwestie:

- populacja docelowa, jednostka epidemiologiczna i jednostki kontrolne,
- metoda wykrywania i czułość metody,
- czynnik(i) ryzyka, ze wskazaniem poziomów ryzyka oraz odpowiadającego im ryzyka względnego i odsetka populacji roślin żywicielskich.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie danego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumny 2 i 3: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania i każdą odpowiednią aktualizację.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie (Z), ograniczenie rozprzestrzeniania (OR). W zależności od liczby OW i zastosowanego na nich podejścia należy uwzględnić niezbędną liczbę wierszy.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, uwzględniając potrzebną liczbę wierszy: strefa zakażona/strefa porażona (SZ/SP) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SZ/SP, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 5 km przylegające do SB, wokół szkółek itp.), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy wskazać miejsca, w których przeprowadzono kontrolę występowania, w razie potrzeby wykorzystując większą liczbę wierszy. Kontrole występowania przeprowadzone w szkółkach należy zawsze wskazywać w oddzielnym wierszu. Korzystając z opcji „inne”, należy wskazać, czy chodzi o:

1. znajdujące się na otwartej przestrzeni (obszar produkcji): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnicę; 1.3. szkółkę; 1.4. las;
2. znajdujące się na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogrody prywatne; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, ze wskazaniem konkretnego przypadku (np. centrum ogrodnicze itp.);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, ze wskazaniem konkretnego przypadku (np. centrum ogrodnicze).

Kolumna 7: należy wskazać miesiące danego roku, w których przeprowadzono kontrole występowania.

Kolumna 8: należy wskazać wybraną populację docelową, podając odpowiednio wykaz gatunków żywicielskich i obszar. Populację docelową definiuje się jako zbiór jednostek kontrolnych. Jej wielkość jest zwykle określana dla obszarów rolnych w hektarach, ale mogą to być działki, pola, szklarnie itp. Wybór dokonany w podstawowych założeniach należy uzasadnić w kolumnie 23 („Uwagi”). Należy wskazać jednostki kontrolne objęte kontrolą występowania. „Jednostka kontrolna” oznacza rośliny, części roślin, towary, materiały, wektory agrofagów, które zostały poddane ocenie w celu zidentyfikowania i wykrycia agrofagów.

Kolumna 9: należy wskazać jednostki epidemiologiczne objęte kontrolą występowania, podając ich opis i jednostki miary. „Jednostka epidemiologiczna” oznacza jednorodny obszar, na którym interakcje między agrofagiem, roślinami żywicielskimi oraz czynnikami i warunkami abiotycznymi i biotycznymi doprowadziłyby do tej samej sytuacji epidemiologicznej w przypadku wystąpienia agrofaga. Jednostki epidemiologiczne są elementami podziału populacji docelowej, które są jednorodne pod względem epidemiologii i obejmują co najmniej jedną roślinę żywicielską. W niektórych przypadkach cała populacja żywicielska w danym regionie/na danym obszarze/w danym państwie może zostać określona jako jednostka epidemiologiczna. Mogą to być regiony NUTS, obszary miejskie, lasy, rozaria, gospodarstwa rolne lub hektary. Wybór ten należy uzasadnić w ramach podstawowych założeń.

Kolumna 10: należy wskazać metody zastosowane podczas kontroli występowania, w tym liczbę działań w każdym przypadku. Wskazać „brak”, kiedy informacje w określonej kolumnie nie są dostępne.

- Kolumna 11: należy podać szacunkową ocenę skuteczności pobierania próbek. Skuteczność pobierania próbek oznacza prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny. W przypadku wektorów jest to skuteczność metody pod względem wychwycenia wektora dodatniego, gdy wektor taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania. W przypadku gleby jest to skuteczność wyboru próbki gleby zawierającej agrofaga, gdy agrofag taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania.
- Kolumna 12: „czułość metody” oznacza prawdopodobieństwo prawidłowego wykrycia występowania agrofaga w ramach danej metody. Czulość metody definiowana jest jako prawdopodobieństwo, że test na rzeczywiście dodatnim żywicielu da wynik dodatni. Jest to wynik pomnożenia skuteczności pobierania próbek (tj. prawdopodobieństwa wyboru zakażonych części zakażonej rośliny) przez czułość diagnostyczną (którą charakteryzuje ocena wizualna lub test laboratoryjny zastosowane w procesie identyfikacji).
- Kolumna 13: należy podać czynniki ryzyka w oddzielnych wierszach, wykorzystując w razie potrzeby dowolną liczbę wierszy. Dla każdego czynnika ryzyka należy wskazać poziom ryzyka oraz odpowiadające mu ryzyko względne i odsetek populacji żywicielskiej.
- Kolumna B: należy podać szczegóły dotyczące kontroli występowania. Wskazać „nie dotyczy”, kiedy informacje w określonej kolumnie nie mają zastosowania. Informacje, które należy przedstawić w tych kolumnach, są związane z informacjami zawartymi w kolumnie 10 „Metoda wykrywania”.
- Kolumna 19: należy wskazać liczbę próbek, w przypadku których stwierdzono wynik dodatni lub ujemny lub w przypadku których wynik nie został określony. „Nieokreślony” dotyczy analizowanych próbek, w odniesieniu do których nie uzyskano wyniku ze względu na różne czynniki (np. poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, stara itp.).
- Kolumna 20: należy podać informacje dotyczące powiadomień o pojawie agrofaga w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania. Numeru powiadomienia o pojawie agrofaga nie trzeba podawać, jeżeli właściwy organ stwierdzi, że dane ustalenie jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W takim przypadku w kolumnie 21 („Uwagi”) należy wskazać przyczynę niepodania tych informacji.
- Kolumna 21: należy wskazać czułość kontroli występowania zgodnie z ISPM 31. Tę wartość osiągniętego poziomu ufności w odniesieniu do niewystępowania agrofaga oblicza się na podstawie przeprowadzonych kontroli (i/lub pobranych próbek), biorąc pod uwagę czułość metody i szacowane nasilenie.
- Kolumna 22: należy wskazać szacowane nasilenie na podstawie szacunków przed kontrolą występowania dotyczących prawdopodobnego rzeczywistego nasilenia agrofaga na danym polu. Szacowane nasilenie określa się jako cel kontroli występowania i odpowiada ono kompromisowi, który ustalają osoby zarządzające ryzykiem pomiędzy ryzykiem wystąpienia agrofaga a zasobami dostępnymi na potrzeby kontroli występowania.

Wzór formularza na potrzeby przekazywania wyników kontroli występowania przeprowadzonych w odniesieniu do owadów będących wektorami *Xylella fastidiosa*

1. Opis OW		2. Podejście	3. Strefa	4. Gatunki wektory	5. Oceny wizualne		6. Rodzaj pułapek (lub inne metody chwytania wektora (np. czerpak entomologiczny itp.))	7. Liczba pułapek (lub innych metod chwytania)	8. Częstotliwość sprawdzania pułapek (lub, w stosownych przypadkach, innych metod)	9. Harmonogram sprawdzania pułapek (lub, w stosownych przypadkach, innych metod)	10. Liczba pobranych próbek wektorów	11. Liczba schwytych wektorów	12. Liczba przeanalizowanych wektorów	13. Liczba przeanalizowanych próbek wektorów	14. Liczba próbek wektora z wynikiem dodatnim	15. Liczba próbek wektora z wynikiem ujemnym	16. Liczba próbek wektora z wynikiem nieokreślonym	17. Uwagi	
Nazwa	Data ustanowienia				Terminy	Liczba													

Instrukcje dotyczące wypełniania formularza

- Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.
- Kolumna 2: należy wskazać: zwalczanie (Z), ograniczenie rozprzestrzeniania (OR). W zależności od liczby OW i zastosowanego na nich podejścia należy uwzględnić niezbędną liczbę wierszy.
- Kolumna 3: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania: strefa zakażona/strefa porażona (SZ/SP) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SZ/SP, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 5 km, wokół szkółek itp.).
- Kolumna 4: należy podać wykaz gatunków wektorów agrofaga określonego w pierwszej kolumnie, stosując oddzielne wiersze dla poszczególnych wektorów.
- Kolumna 5: podać tylko w stosownych przypadkach.
- Kolumna 6: należy wskazać rodzaj metody chwytania wektorów. W przypadku stosowania więcej niż jednej metody w odniesieniu do tego samego wektora informacje należy podać w oddzielnych wierszach.
- Kolumna 7: należy podać liczbę pułapek lub innych metod chwytania, stosując oddzielny wiersz w odniesieniu do każdej metody.
- Kolumna 8: należy wskazać, kiedy sprawdzano pułapki lub metody chwytania (np. raz w tygodniu, raz w miesiącu, cztery razy w roku itp.).
- Kolumna 9: należy wskazać miesiące danego roku, w których sprawdzano pułapki.
- Kolumna 10: należy podać liczbę pobranych próbek (próbka może zawierać kilka wektorów).
- Kolumna 11: należy podać łączną liczbę schwytych wektorów. Proszę podać tylko liczbę wektorów stanowiących przedmiot zainteresowania, bez przyłowów.

Kolumna 13: należy podać liczbę próbek wektorów przeanalizowanych pod kątem agrofaga, co ma zastosowanie w przypadku gdy próbka składa się z więcej niż jednego wektora.

Kolumna 16: liczba nieokreślonych próbek, tj. próbek poddanych analizie, w przypadku których nie uzyskano wyniku ze względu na różne czynniki (np. poniżej poziomu wykrywalności itp.).”
